

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Rev 1245/11
27.09.2012. godina
Beograd

Vrhovni kasacioni sud u veću sastavljenom od sudija: Stojana Jokića, predsednika veća, Mirjane Đerasimović i Jelene Borovac, članova veća, u sporu po tužbi tužioca R.I. mlađeg iz M., koga zastupaju punomoćnici R.I. stariji iz M. i O.N., advokat iz Z., a u revizijskom postupku i M.G., advokat iz Z., protiv tužene Republike Srbije koju zastupa Republičko javno pravobranilaštvo, Odeljenje u Zrenjaninu, radi naknade nematerijalne štete u iznosu od 600.000,00 dinara, zbog povrede prava na pravično suđenje, odlučujući o reviziji tužioca izjavljenoj protiv presude Apelacionog suda u Novom Sadu Gž. br. 883/2011 od 05.05.2011. godine, u sednici veća održanoj dana 27.09.2012. godine, doneo je sledeće

R E Š E N J E

I NE PRIHVATA SE odlučivanje o reviziji tužioca izjavljenoj protiv presude Apelacionog suda u Novom Sadu Gž. br. 883/2011 od 05.05.2011. godine kao izuzetno dozvoljenoj po odredbi člana 395. ZPP.

II ODBACUJE SE kao nedozvoljena revizija tužioca izjavljena protiv presude Apelacionog suda u Novom Sadu Gž. br. 883/2011 od 05.05.2011. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Osnovnog suda u Zrenjaninu P. broj 1070/2010. od 03.03.2010. godine delimično je usvojen tužbeni zahtev i obavezana tužena da tužiocu isplati iznos od 300.000,00 dinara sa zakonskom zateznom kamatom od 03.03.2010. godine na ime zadovoljenja zbog povrede prava tužioca na pravično suđenje iz člana 6. stav 1. Evropske konvencije u vezi člana 18. i 32. Ustava Republike Srbije izvršene od strane B.P., sudije Opštinskog suda u Zrenjaninu u sudskom predmetu pod oznakom P. broj 875/09. Sa viškom tužbenog zahteva preko dosuđenog iznosa, a do traženog iznosa i to za iznos od 300.000,00 dinara sa zakonskom zateznom kamatom od 03.03.2010. godine pa do isplate kao i u delu tužbenog zahteva kojim je tužilac predložio da sud naredi na trošak Republike Srbije objavljivanje izreke ove presude u dnevnom listu V.n. tužbeni zahtev je odbijen kao neosnovan. Odlučeno je da svaka stranka snosi svoje troškove.

Apelacioni sud u Novom Sadu je presudom Gž. br. 883/2011 od 05.05.2011. godine odbio kao neosnovanu žalbu tužioca i potvrdio prvostepenu presudu u delu odbijenog tužbenog zahteva. Usvojena je žalba tužene u delu usvojenog tužbenog zahteva, preinačena prvostepena presuda i kao neosnovan odbijen tužbeni zahtev za isplatu prvostepenom presudom dosuđenog iznosa od 300.000,00 dinara sa zakonskom zateznom kamatom počev od 03.03.2010. godine pa do isplate. Rešenjem o troškovima spora sadržanim u izreci drugostepene presude tužilac je obavezan da tuženoj naknadi troškove spora u iznosu od 31.000,00 dinara.

Protiv drugostepene presude tužilac je blagovremeno izjavio reviziju zasnovanu na odredbi člana 395. ZPP. Razloge izuzetne dozvoljenosti revizije obrazložio je potrebom novog tumačenja prava i ujednačavanja sudske prakse u parnicama po ovim tužbama. Reviziju je izjavio zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz člana 361. stav 2. tačka 12. ZPP i pogrešne primene materijalnog prava iz člana 363. ZPP u vezi sa članom 398. stav 1. tačka 1. i 3. ZPP.

Tužena nije podnela odgovor na reviziju.

Apelacioni sud u Novom Sadu je rešenjem R3 broj 160/11 od 16.11.2011. godine predložio Vrhovnom kasacionom sudu da o reviziji tužioca izjavljenoj protiv drugostepene presude odluči u smislu člana 395. ZPP. Predlog za takvo odlučivanje zasnovan je na potrebi tumačenja prava i ujednačavanja sudske prakse jer je zasnovana na različitom tumačenju prava od čega zavisi osnovanost ili neosnovanost ovakvih tužbenih zahteva.

Revizijski sud nije prihvatio predlog drugostepenog suda za odlučivanje o reviziji tužioca kao izuzetno dozvoljenoj po odredbi člana 395. ZPP jer nalazi da nisu ispunjeni uslovi za primenu navedene zakonske odredbe.

Odredbom člana 395. ZPP propisano je da je revizija izuzetno dozvoljena i protiv drugostepene presude koja se ne bi mogla pobijati revizijom po odredbama člana 394. ovog zakona kada je po oceni apelacionog suda o dopuštenosti ove revizije potrebno da se razmotre pravna pitanja od opšteg interesa, ujednači

sudska praksa ili kada je potrebno novo tumačenje prava. Istaknuti razlozi za odlučivanje o reviziji po članu 395. su ujednačavanje sudske prakse i tumačenje prava. Nisu ispunjeni uslovi za ujednačavanje sudske prakse odlučivanjem o reviziji po članu 395. ZPP jer ni tužilac ni Apelacioni sud u Novom Sadu ne dostavljaju odluke iz kojih proizilazi neujednačena sudska praksa, a činjenica da prvostepeni i drugostepeni sud u predmetnom sporu u konkretnoj pravnoj situaciji donose različite odluke ne znači i da je sudska praksa nakon drugostepenog odlučivanja i dalje neujednačena u sporovima za naknadu štete po ovom osnovu. Pri tom ne postoje procesne mogućnosti da se usvajanjem revizije ukine drugostepena presuda i sledom toga ni mogućnost davanja ukidnog naloga za drugačije drugostepeno odlučivanje (ukidanje prvostepene presude i odbacivanje tužbe).

Sa izloženog odlučeno je kao u izreci revizijskog rešenja pod I.

Vrhovni kasacioni sud je ispitao dozvoljenost revizije tužioca u smislu člana 394. stav 2. ZPP („Službeni glasnik RS“ broj 125/04 i 111/09) koji se primenjuje na osnovu člana 506. stav 1. važećeg ZPP („Službeni glasnik RS“ broj 72/11, stupio na snagu 01.02.2012. godine) i odlučio kao u izreci revizijskog rešenja pod II iz sledećih razloga:

Revizija tužioca nije dozvoljena.

Tužba u predmetnom sporu podneta je 10.06.2009. godine sa zahtevom za naknadu štete u iznosu od 600.000,00 dinara. Pravnosnažnom drugostepenom presudom tužbeni zahtev je u celosti odbijen, te navedeni iznos predstavlja vrednost predmeta spora koja se revizijom pobija. Na dan podnošenja tužbe navedeni iznos predstavlja dinarsku protivvrednost od 6.384,75 evra po srednjem kursu NBS za 1 evro od 93,9739 dinara.

Odredbom člana 55. Zakona o izmenama i dopunama ZPP koji je stupio na snagu 29.12.2009. godine („Službeni glasnik RS“ broj 111/09) propisano je da će se postupci započeti pre stupanja na snagu ovoga zakona okončati po odredbama ovoga zakona, a samo izuzetno o revizijama izjavljenim pre stupanja na snagu ovoga zakona, Vrhovni kasacioni sud odlučivaće po odredbama prethodno važećeg ZPP. Kako je revizija tužioca izjavljena nakon stupanja na snagu navedenog zakona, odnosno 14.06.2011. godine odredbe ovoga zakona relevantne su za ocenu njene dozvoljenosti.

Noveliranom odredbom člana 394. ZPP propisano je da revizija nije dozvoljena o imovinskopravnim sporovima kada se tužbeni zahtev odnosi na utvrđenje prava svojine na nepokretnostima, potraživanje u novcu, predaju stvari ili izvršenje neke druge činidbe, ako vrednost predmeta spora pobijanog dela ne prelazi dinarsku protivvrednost 100.000 evra po srednjem kursu na dan podnošenja tužbe. Kako je u konkretnom slučaju vrednost predmeta spora pobijanog dela pravnosnažne presude ispod zakonom propisanog revizijskog cenzusa, revizija tužioca nije dozvoljena.

Na osnovu izloženog i člana 404. ZPP, odlučeno je kao u izreci pod II.

Predsednik veća – sudija

Stojan Jokić, s.r.